

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙ ΤΗΣ ΕΓΚΥΟΥ

Κατ' ἀρχὴν εὐχαριστῶ θερμότατα τὴν ἀγαπητὴ διεύθυνσι τοῦ θαυμαστοῦ καὶ πολὺ χρησίου γιὰ τὶς μαῖες τῆς Χώρας μας περιοδικοῦ Ἑλευθῶ γιὰ τὴν τιμὴ πού μου ἔκαμε δημοσιεύοντας ὁ αὐτὸ τὴν παροῦσα ἐργασία μου, ἢ ὁποῖα νομίζω ὅτι εἶναι ὄχι λιγώτερο ἐνδιαφέρουσα, ἀπὸ πρακτικὴ ἰδίως ἀποφί, γιὰ τὶς ἐπιστήμονες μαῖες κατὰ τὴν καθ' ἡμέραν ἀσκησι τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Στὸ θέμα τοῦτο παλαιότερα ἐλάχιστη σημασία εἶχε δοθῆ, γιὰτὶ ἡ Μαιευτικὴ δὲν εἶχε ἀκόμη ἀποτελέσει, ὅπως συμβαίνει σήμερα, αὐτοτελῆ κλάδο, εἰδικότητα ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἱατρικὴ.

Τὴν Μαιευτικὴ τότε ἀσκοῦσαν, ἀφ' ἐνδὸς οἱ γιατροὶ τῆς Γενικῆς Ἱατρικῆς, καὶ κυρίως οἱ παθολόγοι, ἀφ' ἑτέρου οἱ μαῖες, οἱ ὅποιοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦσαν ἀγράμματες καὶ πρακτικῆς (ἐμπειρικῆς), καθὼς καὶ τὰ διάφορα γραῖδια, τὰ ὁποῖα πρόθυμα καὶ γιὰ νὰ κάνουν τὶς ἐξυπνες προσέφεραν... τὰ φῶτα τῆς πείρας των.

Ἐκτὸς αὐτῶν τότε δὲν ὑπῆρχαν, ὅπως σήμερα, εἰδικὰ νοσηλευτικὰ ἰδρύματα, δηλαδὴ μαιευτήρια, ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα μόνον στὴν Ἀθήνα, τὸ Δημόσιο Μαιευτήριον, τὸ ὁποῖον ἔδρουσε ὁ ἀειμνηστος Καθηγητῆς καὶ πατέρας τῆς Μαιευτικῆς στὴν Ἑλλάδα Κωνσταντῖνος Λοῦρος, κατόπιν πολλῶν ἀγῶνων καὶ ὑπερανθρώπων προσπαθειῶν, γιὰτὶ καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος τότε δὲν ἐνδιέφερετο πολὺ γιὰ τοιοῦτου εἶδους ἰδρύματα.

Ἐπίσης τότε δὲν ὑπῆρχαν, ὅπως σήμερα, ὠργανωμέναι ἰδιωτικῆς κλινικῆς.

Οἱ περισσότεροι τοκετοί, τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, ἐγίνοντο στὰ σπίτια, μπροστὰ στὰ πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντος τῆς γυναίκας, στὸ δὲ μοναδικὸ Μαιευτήριον κα-

τέφευγαν κυρίως οἱ ἐντελῶς ἀπορες γυναῖκες ἢ οἱ ἐξώγαμες καὶ οἱ γυναῖκες πού εἶχαν ἀνώμαλο τοκετὸ (δυστοκία).

Καταλαβαίνει λοιπὸν κανεὶς ὅτι ἡ Μαιευτικὴ, ἀσκουμένη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, χωρὶς δηλαδὴ ἐπιστημονικὸ σύστημα, κάθε ἄλλο παρὰ πρὸς ὄφελος τῆς εὐτοκίας καὶ τῆς μητρότητος ἐγένετο, καὶ γιὰ τοῦτο ἡ θνησιμότητα τῶν ἐγκύων, τῶν ἐπιτόκων καὶ τῶν ἐμβρύων των ἦταν πολὺ μεγάλη.

Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ τοκετοὶ ἐγένοντο κατὰ τὸν ἀνωτέρω περιγραφόμενον τρόπο, πῶς ἦταν δυνατόν νὰ ὑπῆρχε τότε ἐπιστημονικὴ καὶ μάλιστα ἐπιβεβλημένη καὶ ἀπαραίτητη ἱατρικὴ παρακολούθησι τῶν ἐγκύων γυναικῶν ;

Σήμερα ὁμως, εὐτυχῶς, τὰ πράγματα ἔχουν πολὺ ἀλλάξει, γιὰ τοὺς ἐξῆς λόγους : Πρῶτον, ὁ μαιευτῆρας τῶρα, γιὰ νὰ πάρῃ τὴν ἀδεία ἀσκήσεως τῆς εἰδικότητός του, ἐξασκεῖται μίαν ὀλόκληρη τετραετία σὲ μεγάλα μαιευτήρια πού τοῦ παρέχουν πλοῦσι καὶ ἄρτιο ἐξοπλισμὸ σὲ σύγχρονα μέσα, ἀλλὰ καὶ ἀφθονο ἐπιστημονικὸ ὕλικόν.

Δεύτερον, οἱ μαῖες γιὰ νὰ πάρουν τὴν ἀδεία ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ σπουδάσουν ἐπὶ μίαν τριετία στὶς Σχολὰς Μαιῶν καὶ κατόπιν ἓνα χρόνον ἀκόμη νὰ ἐξασκηθοῦν ὡς διπλωματοῦχες.

Τρίτον, ἔχουν πλέον δημιουργηθῆ, τόσον στὶς πρωτεύουσας ὅσον καὶ στὶς μεγάλας καὶ μικρὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, μεγάλα μαιευτήρια ἢ κρατικὰ νοσοκομεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν καὶ μαιευτικῆς κλινικῆς, καθὼς καὶ ἐξωτερικὰ ἱατρεῖα γιὰ τὴν ἐξέτασι καὶ τὴν παρακολούθησι κάθε ἐγκύου γυναίκας, εἴτε εὐπόρου εἴτε ἀπόρου.

Τέταρτον, ἔχουν δημιουργηθῆ ἀρκετῆς

ιδιωτικῆς κλινικῆς σὲ κάθε ἐπαρχιακῆ πόλι.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν σήμερα παρέχονται, τόσον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς κρατικῆς ἀντιλήψεως ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς ιδιωτικῆς πρωτοβουλίας, τέτοιου εἶδους μέσα στὴν κοινωνία, εἶναι πλέον σφάλμα ἀσυγχώρητο καὶ ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία τὸ νὰ παραμένῃ μία ἐγκυος γυναῖκα χωρὶς παρακολούθησι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἕως τὸ τέλος τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς ἢ νὰ μὴν μπορῆ ἢ νὰ μὴ θέλῃ νὰ γεννήσῃ ἐκτὸς τοῦ σπιτιοῦ τῆς καὶ τοῦ περιβάλλοντός τῆς, καὶ ἔτσι νὰ ἐκτίθεται σὲ μεγάλους καὶ ἀπρόδλεπτους κινδύνους ἢ ζωῆ τῆς καὶ ἢ ζωῆ τοῦ μέλλοντος νὰ ἔλθῃ στὸ φῶς τοῦ κόσμου παιδιοῦ τῆς, ἐξ αἰτίας διαφόρων ἐπιπλοκῶν, οἱ ὅποιοι δυστυχῶς σήμερα εἶναι πολὺ συνηθισμένες καὶ οἱ ὅποιοι μὲ μία συστηματικὴ ἰατρικὴ παρακολούθησι ἀσφαλῶς θὰ εἶχαν ἀποφευχθῆ.

Καὶ τώρα, μετὰ τὴν ἀναγκαία αὐτὴ εἰσαγωγή, εἰσέρχομαι στὴν ἀνάπτυξι τοῦ κυρίου θέματός μου.

Ἐγκυμοσύνη εἶναι ὁ σχηματισμὸς καὶ ἡ ἀνάπτυξι μέσα στὴν μήτρα ἑνὸς νέου ὄντος (ἐμβρύου) κατόπιν τῆς συνενώσεως (γονιμοποιήσεως) τοῦ ὠαρίου τῆς γυναῖκας καὶ τοῦ σπερματοζωαρίου τοῦ ἀνδρός. Ἡ ἐγκυμοσύνη συνήθως εἶναι ἐπακόλουθη μιᾶς γόνιμης γεννητικῆς ἐπαφῆς (συνουσίας) τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς γυναίκας. Ἡ ἐγκυμοσύνη διαρκεῖ στὸν ἄνθρωπο 280 ἡμέρες, δηλαδὴ 10 σεληνιακοὺς μῆνες, ἀπὸ τὴν τελευταία ἐμμηνιο περίοδο. Ὁ ἀκριβὴς χρόνος τῆς γονιμοποιήσεως τοῦ ὠαρίου ἀπὸ τὸ σπερματοζωάριο εἶναι ἄγνωστος, γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀκριβὴς χρόνος τοῦ τοκετοῦ προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν μαιευτῆρα κατὰ προσέγγισι. Ἡ ἐγκυμοσύνη γὰρ διαφόρους λόγους καὶ αἰτίαις μπορεῖ νὰ διακοπῆ αὐτόματα, σὲ ὅποιονδήποτε μῆνα καὶ ἂν εὑρίσκειται.

Ἡ διακοπὴ κάτω ἀπὸ τὸν ἕκτο μῆνα λέγεται ἀποβολὴ ἢ ἔκτρωσι, πάνω ἀπὸ τὸν ἕκτο μῆνα λέγεται τοκετὸς (πρώιμος, πρόωρος, τελειόμηνος). Ἡ ἐγκυμοσύνη, ὅπως καὶ ὁ τοκετὸς, κατὰ τὸ μεγαλύτερο ποσο-

στὸν διατρέχει ὁμαλὰ μέχρι τέλους, χωρὶς νὰ προκαλῆ κανένα δυσάρεστο ἀντίκτυπο ἢ ἐπιβλαβῆ ἐπίδρασι στὴν καθόλου ὑγεία τῆς γυναίκας. Κάθε ὅμως ἔκτροπὴ ἀπὸ τὸ φυσιολογικὸ ὄριο μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ μία παθολογικὴ κατάστασι, μὲ ἀποτέλεσμα κάποτε ἐπικίνδυνον γιὰ τὴ ζωὴ τῆς γυναίκας. Γιὰ τοῦτο ἡ ἐγκυμοσύνη διακρίνεται σὲ φυσιολογικὴ ἢ ὁμαλὴ καὶ σὲ παθολογικὴ ἢ ἀνώμαλη. Ὁ μαιευτῆρας εἶναι ὑποχρεωμένος ἰδιαίτερα καὶ μὲ προσοχὴ νὰ παρακολουθῆ καὶ νὰ θεραπεύῃ τίς παθολογικὰς μορφὰς τῆς ἐγκυμοσύνης. Μία παθολογικὴ ἐγκυμοσύνη μπορεῖ νὰ ὀφείλεται ἢ σὲ μία δηλητηρίασι τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς γυναίκας (σὲ μία τοξιναιμία, ὅπως λέγεται) ποῦ γίνεται ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐγκυμοσύνη καὶ ἢ ὅποια ἐκδηλώνεται στὴν ἐγκυο γυναῖκα μὲ ναυτία (λιγοῦρες), ἐμέτο, ἢ, σὲ μία βαρύτερη κατάστασι, μὲ ἀκατάσχετους ἐμέτους, σὲ νεφροπάθεια, σὲ προεκλαμψία ἢ σὲ ἐκλαμψία.

Ἐπίσης ὀφείλεται σὲ μία ἐξαλλαγὴ τοῦ ὑστερίου (πλακοῦντος) καὶ μεταβολὴ σὲ βοτρυοειδῆ μύλη, σὲ μία ἐξωμήτριο ἐγκυμοσύνη, σὲ μία πάθησι τοῦ πεπτικοῦ, ἀναπνευστικοῦ, καρδιαγγειακοῦ, νευρικοῦ, οὐροποιητικοῦ συστήματος, τοῦ συκωτιοῦ, καὶ τέλος σὲ ἔλλειψι βιταμινῶν.

Σὲ κάθε ἐγκυμοσύνη ὁ μαιευτῆρας θὰ ἐξετάσῃ τὸ κληρονομικὸ καὶ τὸ ἀτομικὸ ἀναμνηστικὸ τῆς ἐγκύου γυναίκας, κατόπιν θὰ τὴν ἐξετάσῃ κολπικὰ, γιὰ νὰ διαπιστώσῃ τὸν μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης, καὶ ἂν ἡ μήτρα παρουσιάσῃ καμμία ἀνωμαλία τοπογραφικὴ ἢ ἀνατομικὴ. Ὁ μαιευτῆρας θὰ καταπολεμήσῃ τὴν ναυτία (λιγοῦρες), τοὺς ἐμέτους ἢ τοὺς ἀκατάσχετους ἐμέτους τῆς ἐγκύου, μὲ εἰδικὰ φάρμακα. Μετὰ τὸν πέμπτου μῆνα θὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ ἐγκυος ἀντελήφθῃ τὰ σκιρτήματα τοῦ ἐμβρύου καὶ μὲ τὸ ἀκουστικὸ θὰ διαπιστώσῃ τοὺς κτύπους τῆς καρδιάς του. Ἐπίσης θὰ ἐξετάσῃ τὴ θέσι καὶ τὸ σχῆμα τοῦ ἐμβρύου μέσα στὴ μήτρα καὶ ἂν προβάλλῃ πρὸς τὰ κάτω τὸ κεφάλι ἢ τὰ πόδια.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΧΡ. ΣΚΟΥΤΕΡΗΣ

Τέως Ἐσωτερικὸς Ἱατρός
τοῦ Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ἡλιάδη»